

Huszárik Zoltánra emlékeznek

TÖLGYESI

Halálba fut az élet, az álom ösz-
szemosódik a valósággal. A
létezés a mulandóság költészete,
amelyben az emberi sorsok kallód-
nak. Az a romantikus hős, aki min-
dig úton van, végül nem lelheti meg
az otthonát, és a tanulság: „Sokat
utaztam. Most elfáradtam.” Hu-
szárik Zoltán 1971-es filmje, a
Szindbád – Latinovits Zoltánnál a
főszerepben – mind a mai napig a
magyar filmtörténeti kánon csú-
csán található, Szindbád mondatait
is sokat idézik a filmből. Am
Huszárik alkotása nem adaptációja
Krúdy Gyula látomásos tudatpró-
zájának, hanem továbbálmodása.
Annyira hitelesen idézi meg Krúdy
szellemét, hogy az író t Huszárik
filmje tette újra népszerűvé a hetve-
nes években, helyezte el életművét
az őt megillető helyre.

Huszárik Zoltán maga is
Szindbád volt, a magyar filmművé-
szet Szindbádja. Tragikusan korán,
ötvenévesen halt meg. Május 11-én
ünnepelné 81. születésnapját. Szü-
lőfalujában, Domonyban vasárnap
délután háromtól idézik meg alak-
ját. A domonyi kultúrházban levetí-
tik a Tisztelet az öregasszonyoknak
és a Capriccio című filmetűdjét,
majd pódiumbeszélgetést tart
Schäffer Erzsébet író, Nagy Anna és
Huszárik Kata színművész, Hu-
szárik Zoltán munkatársa, Mátis
Lilla rendező-operatőr és a Hu-
szárik Zoltán Alapítvány kuratóriu-
mának elnöke, Balogh Kálmán.